

Plumb - nivelurile textului poetic

La nivel fonetic, cuvântul "plumb" cuprinde o vocală închisă de câte două consoane "grele" ceea ce sugerează o închidere a spațiului. În restul poeziei predomină vocalele o, i, u, dând sentimentul golului existențial, al absenței, al vidului launtric. Sonoritățile lugubre sunt obținute prin aglomerarea consoanelor dure : b, p, m, n, s, t .

În ceea ce privește prozodia, "Plumb" are o construcție riguroasă, care sugerează prezenta morții prin închiderea versurilor cu rima îmbrățișată, măsură fixă de zece silabe, iambul alternând cu amfibrahul.

La nivel morfologic, e remarcă prezenta verbelor, în marea lor majoritate statice. Timpul imperfect desemnează trecutul nedeterminat, permanentă unei stări de angoasă : "dormeau, stam, era, scartaiau, dormea, atarnau". Verbele statice la imperfect sunt așezate cu precădere la început de vers iar acelor verbe carora nu le este atestată staticitatea în dicționar, li se reduce intensitatea mișcării. Cele două verbe, la perfect compus - "am început" și respectiv, la conjunctiv-"să strig", sugerează disperarea poetului atunci când constientizează că universul înconjurător este cuprins de atmosfera sumbră a morții.

Verbul "a fi" impersonal, apare în două versuri simetrice sintactice.

Versul al treilea din prima strofă se remarcă prin elipsa verbului "a fi" cu sens existențial : "Si flori de plumb și funerar vestmânt", continuând imaginea statică și sugerând o imagine impresionistă. Adverbul "adânc" așezat lângă verbul "dormeau" sugerează somnul vesnic, moartea. Apropierea dintre somn și moarte este clasică, atât datorită nemiscării pe care ambele stări o presupun, cât și faptului că ambele constituie o rupere de lumea reală.

La nivel sintactic, textul este structurat pe o serie de propoziții principale, independente, coordonate prin juxtapunere sau copulativ. De asemenea, se remarcă topica inversă, cu subiectul postpus "Dormeau adânc sicriile de plumb", "Dormea întors amorul".

Repetarea conjuncției copulative "și" realizează suprapunerea de imagini pentru a reda aceeași stare.

La nivel lexical, se remarcă prezenta cuvintelor din câmpul semantic al morții : "sicriu, cavou, funerar, coroană, mort". Repetarea aceluiași cuvinte are ca efect monotonie.

La nivel stilistic, se remarcă prezenta simbolului central "plumb" asociat metaforelor : "flori de plumb", "coroanele de plumb", "aripile de plumb" și expresivitatea epitetului din versul : "Dormea întors amorul meu de plumb".

Prin atmosfera, muzicalitate, folosirea sugestiei, a simbolului și a corespondențelor, zugrăvirea stărilor sufletești de angoasă, de spleen, poezia "Plumb" se încadrează în estetica simbolistă.